



# FATS JAM

idea i direcció **Quim Lecina**

Un espectacle ideat i dirigit per Quim Lecina, un històric d'aquesta casa dedicat a muntar música i escena. I la música que de debò atrapa en Quim és el Jazz.

El Jazz de Fats Waller és el més popular. Aquella música que ajudava a oblidar les dificultats dels penosos anys 30 avui torna a ser vigent.

*Teatre Lliure de Montjuïc – Espai Lliure (24 de novembre)*

**fats jam**

idea i direcció **quim lecina**

---

Guió **Joan Riambau**

Coreografia **Mireia Font**

Disseny d'imatges **Enric Juste**

Piano **Josep Maria Borràs**

Trombó **Tom Johnson**

Intèrprets **Joan Cusó i Mireia Font**

---

producció **companyia fats amb la col·laboració de 35è voll damm festival internacional de jazz de barcelona** i el **teatre lliure**

Pianista, cantant, organista, director d'orquestra, animador i compositor d'algunes de les més belles cançons i temes del jazz, Fats Waller va ser un personatge truculent i l'artista més immens de Harlem entre els anys vint i els anys quaranta.

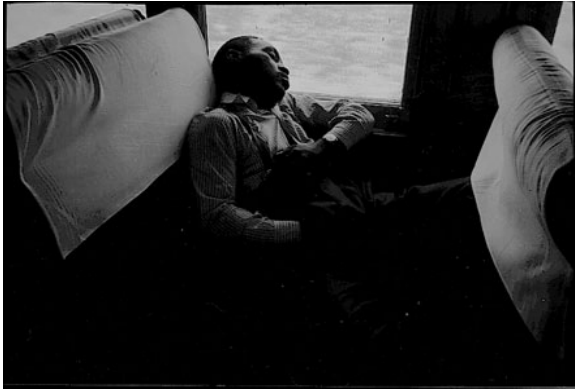
La gran categoria musical de Fats, la curiosa relació que mantenia amb els millors músics de jazz de l'època (Louis Armstrong, Count Basie, Coleman Hawkins, James P. Johnson...), les anècdotes increïbles de la seva vida desmesurada, barrejades amb la llegenda i amb la literatura que aquesta llegenda ha generat, els seus inicis musicals tocant quan encara era un nen en cinemes acompanyant pel·lícules mudes, les posteriors intervencions com a músic i actor en el cinema ja sonor, les segones i terceres intencions de moltes de les lletres de les seves cançons, etc. Tot això ens ha motivat fortament i amb tots aquests ingredients ens hem posat a preparar un espectacle musical de cabaret utilitzant els llenguatges de la Música, el Teatre, la Dansa i la Imatge.

Enguany celebrarem els 99 de Fats Waller!



## Thomas "Fats" Waller

Nova York, 1904 — Kansas City, Missouri 1943



El pianista, organista i cantant Thomas "Fats" Waller va trepitjar tots els escenaris que s'obrien a un músic de les seves qualitats i habilitat, des de prostíbuls fins a teatres i cinemes. Es guanyava la vida també acompanyant cantats de blues i enregistrant rotlles de pianola, o escrivint revistes musicals.

El 1934 va formar el seu primer conjunt, Fats Waller and His Rhythm, amb el que duria a terme maratònics programes radiofònics, actuacions per tota la geografia dels Estats Units i sessions d'enregistrament de discos.

Autor de temes immortals com *Honeysuckle Rose*, *Ain't Misbehavin* o *Squeeze Me*, es va convertir en un personatge popular tant pel seu inconfusible estil vocal — carregat d'ironia, amb un deliciós sentit de l'humor que el permetia passar del somriure a l'emoció— com per la seva mestria al piano, amb un estil innovador en el que ressonaven ecos de la gran tradició del *stride* de Harlem i del seu mentor James P. Johnson depurats i personalitzats amb la seva particular explotació dels recursos del teclat.

Fats Waller encarna les més pures essències del jazz i la seva obra sona avui tan fresca com primer dia (només cal recordar l'inquietant efecte dels solos d'orgue de Fats Waller a la banda sonora de la mítica pel·lícula *Eraserhead* de David Lynch).

Pocs són els que es poden resistir a l'entremaliada simpatia de Fats Waller i encara es fa més difícil no deixar-se captivar per la màgia dels més de set-cents temes que va arribar a enregistrar. Si els amants del jazz i de la cançó tenen una cita obligada, aquesta és amb el geni de Fats Waller.

## **Quim Lecina**

Actor fundador del Teatre Lliure de Barcelona (1976) on ha intervingut en 16 espectacles, amb direcció de Fabià Puigserver, Lluís Pasqual, Pere Planella, Josep Muntanyés, etc. (*Leonci i Lena; La nit de les Tribades; La Bella Helena; Fulgor i mort de Joaquim Murieta; Els gegants de la muntanya; Titus Andrònic; etc.*). Actualment és membre del Patronat de la Fundació Teatre Lliure.

Actor protagonista de quatre espectacles de la Cia Teatre Invisible (*El banquer anarquista; Cròniques de l'ultrason; L'Alfa Romeo i Julieta; El Funàmbul*).

Actor en espectacles del Teatre Nacional de Catalunya (*Mesura per mesura; Pluja seca...*).

Actor i director de diversos espectacles propis: *El viatge* (amb quintet de jazz); *Història del sultà* (amb trio de jazz); *L'ànima de la Muntanya*, amb orquestra, ballarines i actor, etc.

Actor en diversos espectacles de companyies del Teatre Malic, Tantarantana, Espai Brossa, Sala Becket, etc.

Director de diversos espectacles de dansa (*Cançons i Danses de Mompou, Conte de Nadal de Foix...*).

Director de tres concerts-espectacle a l'Auditori, actualment en cartell: *Sons de la Terra; Vides de Picasso: De l'Àfrica a Amèrica* (jazz).

Televisió: Actor en diversos espais dramàtics de TV; actor en telenovel·les de TV3 (*Poble Nou; Laberint d'ombres*); actor en pel·lícules de TV (*La Clau de Ferro, Un amor clarobscur, De signe aquari; etc.*).

Cinema: Actor en dotze llargmetratges: *L'Última frontera* (protagonista); *La febre de l'or; Havanera; Montoriol; La ciudad de los prodigios; etc.*

Docència: Professor de l'Institut del Teatre de Barcelona; Professor d'interpretació en diverses escoles (Mataró, Girona, Vilafranca, etc.)

## Josep Maria Borràs

Piano

Nascut a Barcelona el 18 de gener de 1961, va seguir els estudis de música i piano al Conservatori del Liceu de Barcelona, Música de Camera amb Maria Canela, jazz a l' Aula de Música i Jazz amb Manel Camp i a l'Escola de Música de Zeleste amb Francesc Burrull.

Ha estat pianista acompanyant de solistes com: Sara Montiel, Raimon Màgics 60, Oriol Tranvia, Oscar Mas, Angel Cerdanya "El Sueco", Miguel Comamala i Ana Cristina Werring.

Pianista i teclista a orquestres com Pennsylvania, Marabú, Florida, Traca, La urbana, Huapachà Cornbo i la Salseta del Poble Sec.

Des de l' any 1999, pianista habitual del restaurant de l' Hotel Princesa Sofia.

Ha actuat com a músic i actor en els següents espectacles teatrals: *Music Hall* i *El hombre Ideal* de Carlo Blanco dirigit per ell mateix; *Fox* de Roseland Musical dirigit per Marta Almirall; *Yarietat* de T.B.O dirigit per Joseph Parramón; *Em bec el vec* amb Francesc Albiol, dirigit per Joan Castells; *Master Class* amb Núria Espert dirigit per Mario Gas; *Un musical conflictiu* de Toni Martínez dirigit per ell mateix; *Si soy así* d'Angel Cerdanya "El Sueco", dirigit per Angela Martínez; *L'Òpera de Tres Rals* de Bertolt Brecht, musical del curs 1999-2000 de l'escola Youkali, dirigit per Jaume Mallofré; *Mad Dog* d'Oscar Font i Helena Tornero, musical del curs 2000-2001 de l'escola Youkali, dirigit per Helena Tornero; *Qué de qué* de la Companyia Antón Font, dirigit per Jordi Vila.

---

## Tom Johnson

Trombó

Nascut a Anglaterra l'any 1967, va començar a estudiar trombó al col·legi. Després de llicenciar-se en psicologia per la Universitat de Sheffield, va emprendre la formació per convertir-se en psicòleg. L'any 1990 va venir a Barcelona i, després de comprovar que li era possible guanyar-se la vida fent música amb el trombó, va decidir quedar-se.

Ha estudiat amb diversos professors com Bart van Lier, Norman Hogue, Ricard Casero, Eddie Bert i Robin Eubanks. Ha participat en seminaris amb Dave Douglas, Sheila Jordan i Mark Feldman, entre altres.

Ha actuat amb Frank Wess, Dennis Rowland, Lew Tabakin, Jesse Davies i Robin Eubanks, entre d'altres grans músics.

Ha col·laborat en diversos projectes musicals: Central Intelligence Orchestra (1998-1999); Oriol Bordas Big Band (1998-2000); Papa Joe's Ramblin' Band (des de 1992); La Fundació Tony Manero (des de 1999).

També ha col·laborat com a músic en les obres de teatre *Asdrubila* de Carlos Santos (1992,1993) i *Morir* de Sergi Belbel (1998).

És un dels fundadors, compositor i intèrpret de Brassass Company, un grup d'instruments de vent amb bateria (des del 2000).

Ha participat als festivals de Barcelona, Cannes, Colònia, Terrassa, Borja, Bayonne, Tarragona, San Sebastian, Saint Raphael i en diverses gires per Espanya i Europa.

En la seva discografia destaquen: Big Band de l'Espai Musical Avinyó, *Converses Supersòniques* (1994); Papa Joe's Ramblin' Band (1996); Iruña Big Band, *Cometa Halley* (1998); Azucarillo Kings (1998); Barcelona Jazz Orquestra featuring Jesse Davies, *September in the Rain* (Swingfoni, 1999); Fundación Tony Manero, *Looking For La Fiesta* (Virgin, Disco de Oro, 2001); La Ley de Murphy (2001); Noè Rivas, *La Filla de la Lluna* (MEV, 2001); Jaume Nebot i Els Aliats, *Treballant l'Ànima* (CD Adiccions, 2001); Fundación Tony Manero, *Sweet Movimiento* (Virgin, 2002); Brassass Company, *No More Tigres* (Satchmo Jazz Records, 2003); Ramón Cuadrada Big Band (Satchmo Jazz Records, 2003).

---

## **Mireia Font**

### Coreografia / Intèrpret

Nascuda el 4 juny 1964. Té estudis de Dansa-Jazz, Mim, Expressió Corporal, Balls Populars i Claqué a l'escola El Timbal amb Fred benjamin, Carl Paris, Giluan Gregori, Carmen Soler, Anton Font, Sally Marshall... Dansa Contemporània a l'escola La Fàbrica amb Cesc Gelabert, Lidia Azzopardi, Francesc Bravo, Ramon Oller, Sara Sukiahara... Dansa Clàssica amb Ramon Soler i Joan Tena. Titulada de Dansa Contemporània i Coreografia per l'Institut del Teatre de Barcelona (1979-84). Ampliació d'estudis de claqué a Nova York amb Louis Baldonieri, Barbara Duffi, Joshua Hilberman, Fell Black... Solfeig, veu i percussió al Taller de Músics i a Avinyó Espai Musical amb Xavier Garriga, Sílvia Guillem, Mercè Delclós, Cristina Villalonga, Pere Gómez, Ricardo Hoshberger, Pierre Legrand, Xavier Casademont, Quino Béjar...

Professora de claqué des de 1980. Professora de Dansa per a Teatre Musical. Professora de Balls de Saló a la Universitat Autònoma de Bellaterra. i al C.E.T.T. per als alumnes d'Animació Turística. Programadora de Dansa de l'escola El Timbal des de 1994.

Dansa-Teatre. Espectacle *Diadin* del Teatre Rebombori, gira per Alemanya (1984-83).

Dansa contemporània. Companyia Abelina Arguelles (1984), Companyia Francesc Bravo (1985). Orquestra Plateria, ballarina i corista (1984-87).

Teatre musical. *Estan tocant la nostra cançó* amb Àngels Gonyalons i Pep Anton Muñoz, direcció de Ricard Reguant (1989-90). *Flor de nit* de la companyia Dagoll Dagom, direcció de Joan Lluís Bozzo (1991-92). Col·laboracions especials amb la companyia Comediants.

Ballarina de claqué i coreògrafa, forma els grups: "Claqué a tres" (1980-83), "Sabashka" (1983-88), "Stap" (1995-97), "New Orleans Jazz-Tap" (1996-97).

Balla en diferents formacions de jazz com "La Vella Dixieland Jazz Band"(1985-86), "Lucky Guri Septet"(1996) , "Orquestra Papa Joe"(1997).

Col·labora com a coreògrafa en els espectacles teatrals: *L'Altra vida* d'Oscar Molina, (1994), *Ja-ve* de Francesc Albiol (1997) , *Història del Sultà* de Quim Lecina (1997).

Veu *a capella*. Quelocante Quartet (1992-95), Stupendams Septet (1995-96). Diversos enregistraments de CD's.

TV i Publicitat. nombroses experiències com a intèrpret icoreògrafa.

Cinema. *El amante bilingüe* de Vicente Aranda.

---

## Joan Cusó

### Intèrpret

Neix a Barcelona l'any 1957. Cursa estudis a l'Institut del Teatre. L'any 1980 és un dels fundadors de la companyia Vol.Ras, on va intervenir en la creació i interpretació de tots els seus espectacles fins el 1995. Després de quinze anys i d'un gran nombre de representacions per tot l'estat Espanyol, Portugal, Itàlia, Alemanya i França deixa la companyia.

Ha participat en diferents cursos i tallers amb gent tant diversa com el pallaso Fritel-lo, l'actor I. Lebreton, la companyia Theatre de Complicité i el director John Wright. Des del 1999 va a classes particulars de veu i cant amb la Sra. Margarita Sabartés.

Teatre. 2001-2002: *Mort accidental d'un anarquista* de Dario Fo dirigit per Pere Planella. (Cia. Teatre de Calaix); 2000: *El manicomi* de Joe Orton, dirigit per Sue Flack; *El coronel Ocell* de Hristo Boitxev, dirigit per Rafel Duràn (TNC); 1999: *Set portes* de Botho Strauss, dirigit per Moises Maicas; *Parella oberta* de Dario Fo dirigit per Oscar Molina; 1998: *Chicago*, musical dirigit per Cocó Comin i Marc Montserrat; *Quan serà pintada una escena de fons sense fi?* de Joan Brossa, dirigit per Moises Maicas (Grec 98); 1997: *Sexe, drogues, rock & roll* d'Eric Bogosian, monòlegs dirigits per Josep Costa; 1996: *Pel davant i pel darrera* de Michael Frayn, dirigit per A. Herold; 1995-1980: Vol.Ras. *El cas de la P.R.* (1981); *Flight* (1983); *Strip-Tease* (1984), dirigit per Angi Leparski; *Oh! Strees* (1987); *Insòlit* (1989), dirigit per Pep Cruz; *Psssh* (1992), dirigit per Pep Cruz; 1979: *El més feliç dels tres* d'Eugène Labiche , dirigit per Jaume Melendres (Cia. Orfeo de Sants); *La gòndola fantasma* de Gianni Rodari, dirigit per Ramón Teixidor (Cia. Orfeo de sants).

Televisió. 2000: *Ferchaux* (Tv movie francesa); 1999: *Necesitamos niños* (Curt metratge TVE); 1996: *Barrio Sésamo*, TVE; *Per a que serveix un marit?*, TVE; 1993: *Clown's Club*, ETB; *Imprevisible*, Canal Sur; 1991: *Juego de niños*, TVE; *Això és massa*, TV3; *Así somos*,

especial TVE; 1990: *Pero esto qué es*, TVE; 1989: *La Palmera*, TVE; 1986: *El Edén*, TVE; 1983-84: *El planeta imaginari*, TVE.

Cinema. 2001: *Nudos*, dirigit per Lluís M<sup>a</sup> Güell; 1998: *Cactus*, dirigit per Pau Freixes.

Altres. Compagina la seva feina d'actor amb la docència teatral a l'escola d'actors El Timbal de Barcelona des de 1996. També participa en campanyes de publicitat.

---

## **Enric Juste**

Disseny d'imatges

Nascut a Vilassar de Mar (Barcelona), el 1976. Llicenciat en Comunicació Audiovisual per la Universitat Autònoma de Barcelona (1999).

Realitzador al programa "Saló de lectura" de Barcelona Televisió Realitzador a l'empresa de comunicació corporativa Servicios Interactivos Profesionales. Col·laborador en diverses activitats a la Cooperativa Promotora de Mitjans Audiovisuals "Drac Màgic".

Operador de càmera a càstings publicitaris per a Royal Bank of Canada, America On Line i Deutsche Bank (gener- maig 2003).

Realització i producció del spot publicitari de la Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona 2003.

Responsable de la documentació filmogràfica del llibre "Diez años de la Muestra Internacional de Filmes de Mujeres de Barcelona" (gener-març 2002).

Operador de càmera i muntador dels spots de la Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona 2001 i 2002.

Professor del Curs de Realització de Curtmetratges de l'Associació per la Cultura-l'Escenari (gener-abril 2001).

Tècnic audiovisual a les exposicions "La ciutat dels cineastes" i Art Futura del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (juliol-octubre 2001).

Ajudant de producció a l'espectacle "XXX" per Activitats Artístiques La Fura dels Baus (juliol-setembre 2001).

Redactor a l'empresa ADI Servicios de Información (agost-desembre 2001).

Direcció, guió i producció del videoclip "*Hasta que punto*", del grup TCR, per Subterfuge Records S.L (gener-febrer 2001).

Realitzador del Ier Congrés Internacional "Comunicar a la era digital" pel Departament de Comunicació Audiovisual i de Publicitat de la Universitat Autònoma de Barcelona (febrer 1999).

Direcció, guió i producció de "Frigorígeno", dins de "Hélade (miradas sobre el frío)" (desembre 1998, exhibit a la secció no oficial del Festival Internacional de Cinema de Sitges 2000).

---

## Joan Riambau

### Guió

Nascut a Barcelona el 1964, ha treballat en el món de l'edició literària i institucional a Barcelona, Luxemburg i Brussel·les.

Autor de l'obra *La discoteca ideal del jazz* (Editorial Planeta, 1995; 3a edició, 2001), des de maig de 2002 publica un article setmanal sobre jazz al suplement de cultura del diari AVUI. Col·labora regularment en la crònica de novetats literàries al programa Saló de Lectura de BTV. Ha escrit articles sobre música i literatura en diverses publicacions periòdiques com *ABC*, *Co & Co*, *Ajoblanco*, *Rock de Lux*, *Ritmosis* o *Discòlic*. Redactor i presentador del programa radiofònic de jazz *Round Midnight* a Radio ARA (Luxemburg).

Darrerament ha col·laborat en l'obra col·lectiva *En torno a la nouvelle vague* (Festival Internacional de cine de Gijón, Ediciones de la Filmoteca), ha escrit el pròleg de *Pero hermoso* de Geoff Dyer (Círculo de Lectores) i ha traduït *Mystery Train. Imágenes de América en el rock & roll* de Greil Marcus.

Entre altres obres literàries (de Robert L. Stevenson, J.M. Barrie, Michel Tournier o Paul Léautaud), ha traduït *Historias naturales* de Jules Renard, editat amb les composicions de Maurice Ravel basades en els textos de Renard (Círculo de Lectores), i *Glenn Gould. Piano Solo* de Michel Schneider (Ediciones Versal).

